

Lovas István: NGO-k titkos aktái V.

2017 augusztus 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Miként szítanak forradalmakat, puccsokat és háborúkat a CIA fed?szervei.

A múlt héten ott szakítottuk meg *Engdahl* könyvének ismertetését, hogy amerikai–orosz együttm?ködésben a *Jelcin*-korszakban miként fosztották ki minden téren az orosz lakosságot, aminek egyik módja volt, hogy az anyagilag amúgy is tönkretett oroszokat még rávegyék privatizációs „voucherek”, bizonylatok megvásárlására.

1992 júniusában a vouchereket minden sarkon lehetett venni és eladni. Ezekkel az új moszkvai t?zsdén kereskedtek, mely börzét *Jonathan Hay* segítségével az USAID-en átfolyó összegekkel hozták létre. *Gajdar* orosz gazdasági miniszter, *Csubajsz*, az állami vagyonok privatizációs felel?se és a Harvard Egyetemr?l való tanácsadói gondoskodtak arról, hogy a „befektetési alapok” semmiféle felügyelet alá ne kerüljenek. A voucheres befektetési alapok gombaként n?ttek ki a földb?l, hogy a polgárok vouchereit milliószámra vásárolják fel. A rubelt dollárra átválthatóvá tették. Azon húsz hónap alatt, amikor a „részvények voucherekért” program m?ködött, a voucherek ára 20 dollárról 4 dollárra esett. Mivel a voucherekkel szabadon lehetett kereskedni, a Jelcin köré csoportosuló milliárdos oligarcháknak megérett az id? arra, hogy felvásárolják a privatizációs csekkeket. És pontosan ez is történt.

A létrehozott csaknem 600 voucherkezel? alap 45 millió vouchert zabált fel. Egyedül a közülük legnagyobb, az Erste Voucher 4 millió privatizációs jegyet gy?jtött össze. A voucherek névértékének megfelel?en Csubajsz és a vele együtt dolgozó Harvard-fiúk – beleértve az olyan óriáscégeket is, mint a Szibnyeft, a Gazprom, a RUSAL és társai – gyakorlatilag az egész orosz gazdaságot „valutásították” egy olyan összértékkel, amely az amerikai General Electric piaci értéke alatt volt. Minden voucher névértéke tízezer rubel volt, ami – mint Csubajsz a nyilvánossággal közölte – elegend? volt ahhoz, hogy *„két vagy három Volga autót vásároljanak”*. Ami egyébként hazugság volt.

A *Bush*-CIA-hálózatok, amelyek a Jelcin-maffia pénzügyi oldalát felügyelték, els?ként a kiválasztott Jelcin-oligarcháknak tették lehet?vé az oroszok közül, hogy hatalmas pénzhez jussanak és több százezer vouchert vegyenek, amivel azután teljes ipari komplexumokat tudtak vásárolni, amelyeket kés?bb szétszereltek és eladtak. Noha az árverez? bankok állítólag az állam nevében kereskedtek, a gazdag oligarchák bankbirodalmaihoz tartoztak, és azok érdekében manipulálták az árverezést. Ily módon kaparintotta meg *Mihail Hodorkovszkij* Menatep bankja 310 millió dollárért a Jukosz olajvállalat 78 százalékos részesedését, noha annak valódi értéke 5 milliárd dollár volt. Hasonló módon vásárolta meg aukción *Borisz Berezovszkij* a Szibnyeft olajóriást 100 millió dollárért, noha annak tényleges értéke 3 millió dollár volt.

A Jelcin elnökhöz f?z?d? kapcsolatai révén Hodorkovszkijnak sikerült a beruházási pályázatoknál különféle gyárakat és igen jelent?s részvénycsomagokat vásárolnia. Hodorkovszkij összesen több mint száz céget vett meg, mégpedig már a Jukosz olajóriás átvétele el?tt. A privatizációs aukciók során az egész orosz ipari rendszert 12 milliárd dollár érték alatt adták el. Ez kolosszális méret? lopás volt.

Végül a parlament nyomására Csubajsz beleegyezett, hogy betiltsák az állami vállalatok voucheres felvásárlását külföldi befektet?k számára. Ennek során ugyanakkor két figyelemre méltó kivételt tettek. A *Soros* által finanszírozott, gy?ztes Jelcin-referendum következményeként 1995-ben a Harvard Management Company (HMC) – amely az egyetem jelent?s alapítványi vagyonát fektette be – és George Soros – aki *Jeffrey Sachs* Harvard-professzort Csubajsz tanácsadójaként hozta be az er?térbe – voltak azon egyetlen külföldi entitások, amelyeknek lehet?vé tették a részvételt a voucherügyletekben. Mind a HMC, mind pedig Soros nagyrészvényessé vált az NLMK-ban, Oroszország második legnagyobb acélm?vében és a Sidanko olajvállalatban, amelynek becsült olajtartalékai nagyobbak voltak a Mobil Oilénál. A HMC és Soros Oroszországban is gyümölcsöz? befektetéseket eszközöltek az IMF által szubvencionált rövid lejáratú kölcsönök belföldi piacán. 1997-ben azután Soros *Vlagyimir Potanyin*Onexim-bankárral, az új orosz oligarchák hivatalos szóviv?jével együtt felvásárolta a Szvjazinveszt távközlési óriás 24 százalékát.

A következ? alfejezet címe: Soros Jelcin segítségére siet.

„Sok orosz akkoriban a gatyájáig el volt adósodva, mint ahogyan azt oly szépen mondják.” Mérgesen tapasztalták, hogy mikké válnak a „kapitalista tulajdonról” mesélt ígéretek, és miként vált semmivé pénzük a központi bank hiperinflációs gépezetében. 1993-ig minden oldalról növekedett a népt?l jöv? nyomás. A lakosság beavatkozást követelt. Az orosz fels?ház törvénytervezetet terjesztett be, amely az egész privatizációs folyamatot jegelte volna. Az ellenzék olyan er?s volt, hogy Csubajsznak tervei kivitelezése során végül is f?ként Jelcin elnök rendeleteire kellett hagyatkoznia a parlament jóváhagyásának keresése helyett.

Jonathan Hay Harvard-professzor és HIID-kollégái több ilyen orosz elnöki rendeletet fogalmaztak meg. Azt, hogy mi folyik e tekintetben Oroszországban a demokrácia helyett, *Bill Clintont, Larry Summerst* és washingtoni kollégáikat kevéssé érdekelte. Amikor pedig az ellenzék már-már kezelhetetlenné kezdett válni, akkor Jelcin arra kényszerült, hogy engedélyezzen egy népszavazást az egész privatizációs folyamatról. Ennek id?pontját 1993. április 25-ére írták ki. A népszavazáson négy kérdésre kellett igen vagy nem választ adni:

1. Támogatja Jelcint?

2. Támogatja Jelcin gazdaságpolitikáját?

3. Szeretne el?re hozott elnökválasztást?

4. Szeretne el?re hozott parlamenti választásokat?

Tekintettel a várható vereségre, Csubajsz – igen valószín?, hogy Harvard-mentorai javaslatára – titkos találkozót kért Sorostól, aki beleegyezését adta, hogy a referendum kampányát Jelcin javára finanszírozza. Soros 1 millió dollárt zsilipelt be offshore számláiról, amit Csubajsz rendelkezésére bocsátott, hogy abból finanszírozzon egy médiakampányt. Jelcin a referendumot végül is 52 százalékkal megnyerte, úgyhogy az orosz iparvállalatok privatizációja tovább folytatódhatott. Jelcin a koronaékszereket és még sokkal többet egy CIA által védett, orosz oligarchák egymáshoz szoros szálakkal köt?d? csoportjának adta.

A washingtoni pénzügyminisztériumból Larry Summers vezényelte le a Csubajsz–Gajdar-privatizációt, amely folyamatban Jeffrey Sachs és *Andrei Shleifer* továbbították a terveket közvetlenül Jelcin gazdasági tanácsadójának. Mindez egy példátlan méret? lopás volt, ami még sehol, a világ egyetlen országában sem fordult el?, még háborúk idején sem. Azon jóvátételi kifizetések, amelyeket Németországtól követeltek az els? világháború után, eltörpültek ahhoz képest, ami Oroszországban történt az 1990-es években, Jelcin vezetése alatt.

Újabb alfejezet e címmel: Az oligarchák megvásárolják Jelcin újraválasztását.

1996-ot írunk. Az orosz gazdaság hiperinflációba merült el, és Jelcin veresége a soron következ? választásokon egészen biztosnak t?nt. Gennagyij Zjuganov, a KP elnöke a stabilitáshoz való visszatéréssel kampányolt, és jól is állt a közvélemény-kutatásokban. A helyzet annyira kilátástalan volt már Jelcin számára, hogy egyes tanácsadói egyenesen azt javasolták neki, kerülje meg a választásokat, és hirdessen meg egy tényleges diktatúrát. E közben Jelcin lánya, *Tatjána Boriszovna Jumaseva* Borisz Berezovszkij, *Vlagyimir Guszinszkij* és más USAID–CIA-oligarchák mellett apja legszorosabb tanácsadójává lett. Az orosz médiában a maffia mintájára „családnak” nevezték ?ket, amely Oroszországot uralta, különösen Jelcinnek az évben elszenvedett szívinfarktusa után.

Miután az 1995. decemberi parlamenti választásokat a Kommunista Párt nyerte meg, a Nemzetközi Valutaalap rendkívül magas kamatra 10,2 milliárd dollár összeg? hitelt adott a Jelcin-kormánynak. Ebb?l a hitelb?l egymillió dollárt titokban Jelcinnek tettek félre a következ? évi elnökválasztásra, hogy hatalomban maradhasson.

A Bill Clinton elnök és Jelcin között kés?bb a nyilvánosságba kiszivárgott beszélgetéséb?l kiderült, hogy Jelcin cserében megígérte, az amerikai Tyson Foods óriásvállalatot mentesíti egy azt fenyeget?, 20 százalékos behozatalivámtarifa-növelés alól. Abban az id?ben a Tyson Foods Oroszországba évente 700 millió dollár értékben vitt be húsárut, miközben a cég Clinton választási költségeit éveken át támogatta Arkansasban, a cég székhelyén.

Berezovszkij és Guszinszkij, az új orosz oligarchák, akik vagyonukat Clinton, Soros, Summers és harvardi CIA-csoportja támogatásának köszönhették, attól féltek, hogy ellopott milliárdjaikat elveszik t?lük az ellenzékben lév? kommunisták. Ezért a „hét bankbáró” csoportját alkották meg, amelyhez Berezovszkij, Guszinszkij, Hodorkovszkij, Potanyin, *Vinogradov, Szmolenszkij* és *Fridman* tartozott.

(Folytatjuk.)

Lovas István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló